

William Green je suspendiral 10,000 članov C. I. O. unije. Razna ugodna in neugodna poročila iz delavskih krogov

Washington, 18. maja. William Green, predsednik American Federation of Labor, je suspendiral danes kakih 10,000 unijskih članov iz vrst American Federation of Labor, ker so se pridružili Lewisovi C. I. O. uniji.

"Mi nikakor ne moremo več prenašati njih članstva," se je izjavil Green. Suspendirani delavci so pripadali večinoma k uniji oblačilnih delavcev in k uniji delavcev, ki so zaposleni v tovarnah, kjer se izdeluje kavčuk.

Washington, 18. maja. John Brophy, eden izmed direktorjev C. I. O. delavske organizacije, je danes izjavil, da bo njegova unija izdala čarterje vsem onim unijam, ki so bile suspendirane iz vrst American Federation of Labor.

Brophy je nadalje izjavil, da Green povzroča velik spor v delavskih organizacijah, in da bo žel "pošteno priznanje" za svojo delo, ko pride čas za to. Suspendirane unije bodo že jutri dobile nove čarterje od C. I. O. St. Louis, Mo., 18. maja. Uslužbenci osmih največjih hotelov v tem mestu so včeraj zaštrajkali. Gostje v hotelu so morali sami prenašati prtljago, si sami posteljati postelje in opravljati druga dela.

Roosevelt bo naredil pritisk na kongres, ako kongres ne bo potrdil reorganizacije sodnij

Washington, 18. maja. Iz najbolj poučenih virov se poroča, da predsednik Roosevelt ne bo več dolgo čakal, da kongres potrdi reorganizacijo zveznih sodnij. Roosevelt namerava rabiti bič, da prisili kongres k reorganizaciji sodnij.

Roosevelt je še vedno mnenja, da je reorganizacija najvišje in ostalih zveznih sodnij potrebna, dasi je najvišja sodnija zadnje čase precej ugodno razsodila glede mnogih načrtov predsednika Roosevelta.

Roosevelt zahteva še vedno, da se sodniki, ki so stari 70 let ali več, umaknejo v privatno življenje, in da se število sodnikov na najvišji sodniji zviša od devet, kolikor jih je danes, na petnajst.

Toda postavodajalni odsek senatne zbornice je že skoro zaključil, da ne bo priporočil senatni zbornici sprejem Rooseveltove reforme. To pomeni toliko, kot da reorganizacija najvišje sodnije ne bo potrjena od senata.

To akcijo bo senat odredil, ker predsednik Roosevelt nikar neče poslušati nobenih nasvetov, da spremeni in oblaži svoj originalni načrt. S tem si je pridobil več nasprotnikov v senatni zbornici.

Sweeney za župana
Včeraj so se v Clevelandu pojavila prve popisne pole za Martina Sweeneyja, kongresmana iz 20. okraja, ki namerava letos na neodvisnem tiketu kandidirati za župana. Tozadevno je Martin že dvakrat propadel, toda najbrž nima še dosti politične šole in želi še tretjič v kašo. Sweeney sam se je izjavil, da ne želi kandidirati, toda "se je podal pritisku svojih prijateljev."

Poroka v Girardu
Zadnje sredo se je vršila v Girardu, O. poroka priljubljene para, Mr. William Cekuta in Miss Margaret Hughes. Ženin je sin spoštovane družine Mr. in Mrs. Joseph Cekuta, 36 Smithsonian Ave., nevesta je pa iz družine Mr. in Mrs. James Hughes, Prospect St. Poroka se je vršila v St. Rose cerkvi ob navzočnosti ožjih sorodnikov obeh družin. Mnogo sreče v novem stanu, kličemo mladima zakoncema.

V bolnišnici
V mestni bolnišnici se že dalj časa nahajata Mr. in Mrs. Bartol iz Tracy Ave. Prijatelji so prošeni, da ju obiščejo.

Vabilo!

Vsi Slovenci iz vseh župnij v Clevelandu in okolici so vabljeni na Evaristični kongres, ki se vrši 27. maja v Lorainu, Ohio. Zaključna procesija bo v četrtek 27. maja ob St. Mary's Church v Lorainu v Lakeview park. Slovenci iz Clevelanda in drugih krajev se zbirajo pri cerkvi sv. Cirila in Metoda na 31. cesti, odkoder se ob 3. uri popoldne podajo k St. Mary's Church. Žene in dekleta naj pridejo v narodnih nošah, ako le mogoče. Društva naj prinesejo s seboj društvene zastave. — Rev. Milan Slaje.

Smrtonosne puške
Washington, 18. maja. Vojni oddelek ameriške vlade je pravkar izpolnil najnovejšo vrsto puško, kakor smo se rabi za streljanje proti zrakoplovom. Te puške ne samo, da same avtomatično pronajdejo sovražni zrakoplov, pač pa tudi začnejo avtomatično in direktno streljati v zrakoplov. Te vrste proti-zračno puško je iznašel neki mornariški kapitan, in vlada ga je komaj prepoznala, da ni dal puške patentirati, ker bi po tem lahko tudi nasprotniki zvedeli za skrivnost puške. Kapitan je prodal svojo iznajdbo ameriški vladi, ne da bi jo patentiral. Način operiranja je sledeč: Na dveh oddaljenih mestih so postavljene električne baterije. Vsaka je opremljena z detektorjem za pronajdbo glasu. Vibriranje zrakoplova povzroči, da se puška avtomatično napepi proti zrakoplovu in začne streljati, kadarkoli želi to vojak, ki operira puško.

Prvi sodnik resigniral
Washington, 18. maja. Prvi sodnik najvišje sodnije se je oglasil, da bo resigniral na pritisk predsednika Roosevelta. To je sodnik Willis Van Devanter, ki je včeraj povedal, da bo zapustil svoj urad 2. junija. Sodnik Van Devanter je eden izmed onih sodnikov, ki so neprestano glasovali proti vsem odredbam novega deala in se pogajali za reaktivno razlago postav. Pričakuje se, da bo predsednik Roosevelt nemudoma imenoval namestnika odstoplemu sodniku in sicer moža liberalnega mišljenja in precej mladega. To zna spremeniti bodoče poslovanje najvišje sodnije Zed. držav.

Za Kulturni vrt
Zadnje dneve je bilo doposlano na odbor Jugoslovanskega kulturnega vrta več darov in sicer: J. Cerar, Brooklyn, N. Y., je poslal \$3.00 in Fannie Anzich, Irwington, N. J., je pa poslala ček za \$15.00. Zavednim slovenskim kulturnim delavcem iskrena zahvala v imenu Jugoslovanskega kulturnega vrta. — A. Grdina, predsednik.

Nova postava
Governor države Ohio Martin Davey je včeraj podpisal novo postavo, ki dovoljuje brat-skim podpornim organizacijam, da smejo zavarovati otroke takoj po rojstvu.

Potek XI. konvencije S. N. P. J. v Clevelandu

Potek XI. redne konvencije S. N. P. J. je do sedaj nekako precej uspešen. Konvencija je prehitela samo sebe, tako da je morala spremeniti dnevni red in preiti na nominacijo mest za dvanajsto redno konvencijo.

Vzrok je bil, ker izvoljeni posamezni odskri še niso rešili svoje naloge; nekateri odskri pričenejo z zborovanjem šele danes zjutraj.

Konvencija je včeraj tudi sklenila, da se oprosti delegate vratarske službe in se je najelo vratarja izven delegacije, v osebi brata A. Jankovića.

Pozdravnih brzojavk in pism z raznimi nasveti in pozdravi za konvencijo je prišlo veliko število. Sprejet je bil predlog, da se v izbranih zanesa vsebina teh pism in brzojavov v zapisnik.

James Slapnik starejši vestno zalaga vsak dan delegaciji s svežimi vrtnicami, za kar se mu konvencija uradno zahvaljuje.

Vsa priporočila od društev obstojajo večinoma v tem, da Jednota ne sme kreniti iz sedanjih smernic. Včeraj so bili izvoljeni vsi konvenčni odbori in sicer:

V odbor za pravila 9 članov: Oto Tekautz, Klun, Minka Aleš, Frank Kerže, Louis Mrmolja,

Modie, Potokar, Homec in Kose-la.

V odbor za preiskave, prošnje in pritožbe, 5 članov. Izvoljeni so bili: Anton Abram, ki je bil imenovan načelnikom tega odbora, Perko, Peternel, Trebec in Bolka.

Odbor za resolucije tvorijo sledeči: Frank Zajc iz Chicaga, Ivan Molek, John Olip, Frank Vidmar od št. 270 in Louis Kafterle.

V odbor za plače so bili izvoljeni: Frank Barbič, Frank Podboj, Frank Zaitz iz Milwaukee, Paul Berger in Jacob Ambrožič. V odbor za pregledovanje računov delegatov so bili izvoljeni: Milan Medvešek, John Podboj ml., Barilar, Maren in Jamnik.

Konvencija je sklenila, da se dovoli vsem časniškarskim poročevalcem vstop na konvencijo, da poročajo za svoje časopise, ne glede na to, kakšnih nazorov so in katere časopise zastopajo.

Konvencija je obsodila pozdrav, ki ga je poslal urednik "E" Rooseveltu, nekako v imenu konvencije, rekoč, da konvencije ne more nihče drugi zastopati kot delegacija sama. Vse tozadevno poročilo je bilo na povelje konvencijo črtano iz zapisnika.

Vtisi iz konvencije SNPJ

Ko se je v ponedeljek zbrala XI. konvencija S. N. P. Jednote k rednemu zborovanju, smo opazili mnogo novih obrazov med delegati. Zlasti nas je začudilo veliko število mladine med delegati in delegatinjami. Skoro bi rekli, da je več mladine kot starejših članov. Kar nam ugaja je tudi dejstvo, da vsa ta mladina govori zelo lepo slovensko. Zenskega zastopstva pa ni toliko med delegacijo kot bi bilo pričakovati. Med delegacijo JSKJ, ki je imela svoje zborovanje lansko leto v Clevelandu, smo opazili precej več žensk in deklet delegatinj, kot jih opazujemo pri SNPJ.

Otvoritveni govor glavnega predsednika Mr. Cankarja je bil točen, prav nič radikalen, še manj fanatičen. Držal se je pravilne smernice. Dobil je tudi dober aplavz. Povdarjal je pač delavsko stališče, ne da bi cikal na politične smernice, in v tem je zadel pravo smer, kot so tudi delegati priznali.

Delegatje in delegatinje so videti jako inteligentni, so zelo dostojnega obnašanja, zlasti je pomislilo, da prihajajo večinoma iz delavskih centrumov, toda se glede manir in nastopov lahko kosajo uspešno z vsakim "burgarjem," ki je hodil v višje šole. To je, kar daje konvenciji, vsaj do sedaj, nekako bratsko svečanost...

Časopisni papir

Kot se poroča iz južnih držav nameravajo tekoni prihodnjih desetih let v južnih državah imeti zgrajene nove tovarne za izdelovanje časopisnega papirja, ki bo veliko cenejši kot je današnji. Zaenkrat je potreben kapital in sicer najmanj \$100,000,000, da se zgradijo tovarne in nakupijo gozdovi. Amerikanci se zanimajo za tovarne, zlasti odkar so kanadske trdke naznanile, da se bo cena časopisnemu papirju ponovno zvišala za \$7.50 pri toni.

Načelnik in unija

Lancaster, Ohio, 18. maja. C. I. O. delavska organizacija je pripravljena organizirati delavce, ki so zaposleni v tem mestu pri Hocking Glass Co., kljub prepovedi policijskega načelnika, ki je izjavil, da ne bo pustil v mesto nobenih unijskih organizatorjev. Policijski načelnik Gail Sessler je včeraj preprečil prvo unijsko zborovanje v Lancastu. Lewisova unija je izjavila, da se bo pritožila na vladni delavski odbor, kajti Wagnerjeva postava daje delavcem popolno pravico organiziranja. Ravnatelj tovarne Hocking Glass Co. se je izjavil, da bo tovarno takoj zaprl, kakor hitro bodo skušali delavce organizirati v unijo.

Nove postavbe za prepoved dela otrok

Washington, 18. maja. Senator Wheeler se trudi te dni, da sprejme kongres nekako kompromisno postavbo glede dela otrok v meddržavnih industrijah Zedinjenih držav. Glasom nove nameravane postavbe bo prepovedano pošiljati iz ene države v drugo vsak izdelek, ki so ga naredili otroci, ki niso še 16 let stari, poleg tega pa bodo taki izdelki podvrženi postavam one države, v kateri so bili narejeni. Računa se, da bodo s to novo nameravano postavbo zadovoljni tudi oni senatorji, ki so bili dosedaj zoper vsako postavbo, ki prepoveduje delo otrok.

Zaprta tovarna

Od sobote 22. maja pa do 1. junija bodo tovarne N. Y. C. železnice v Clevelandu zaprte.

* Radi raznih delavskih nemirov so cene delnicam na borzah zadnje dneve precej padle.

Važna seja

V četrtek 20. maja se vrši v Knausovi dvorani važna seja celokupnega odbora in vseh delavcev in onih, ki se zanimajo za Jugoslovanski kulturni vrt. Na tej seji se ima določiti program prireditev v tekočem letu v korist vrta. Naj nihče ne izostane. Pridite tudi vsi oni, ki niste bili dosedaj še aktivni. Naš Jugoslovanski kulturni vrt se bliža svoji dovršitvi, ves ameriški narod kot vse narodnostne skupine se zanimajo za te krasne vrtove. Glejte, da bomo med prvimi. — A. Grdina, predsednik.

Jih je potegnili
Iz Youngstowna, Ohio, se poroča: Na neki cesti na severni strani mesta je ustavil avto, v katerem je sedel neki moški. Po cesti so začeli švigati bankovci po pet in deset dolarjev. Drugi avtomobili so ustavili. Sleherni je hitel pobirati bankovce po tleh in vsak jih je nbsil možu v prvem avtomobilu, misleč, da jih je on zgubil. Mož je molčal, niti zahvalil se ni, tlačil je bankovce v žep, in ko so bili vsi bankovci pobrani, je lepo odpeljal naprej. Pozneje se je pa dogladlo, da sta neka ženska in njena hči nesli v banko \$6,000.00 v gotovini, pa sta spotoma slučajno zgubili denar, katerega je nepoznani moški tako urno spravljval v žep. V naglici ni nihče si zapomnil številke njegovega avtomobila, a lopov se smeje v pest lahkovernim ljudem.

Poročna dovoljenja
Poročna dovoljenja so dobili sledeči: Mr. Edward Lenaršič, 1004 E. 64th St., in Miss Josephine Sitter, 5338 St. Clair Ave.; Mr. Anton Hren, 1060 E. 61st St., in Miss Mary Strojini, 8823 Empire Ave.; Mr. Frank Klemenčič, 1227 E. 61st St., in Miss Mary Kruc, 6201 Edna Ave.; Mr. Frank Skolar, 1219 E. 169th St., in Miss Ana Fertag, 1233 Norwood Rd.; Mr. Nick Sephar, 15714 Trafalgar Ave., in Miss Angela Lenasi, 15714 Trafalgar Ave.; Mr. Milan Perhavec, 1137 E. 77th St., in Miss Adele Maselka, 1312 E. 68th St.; Mr. Philip Nainiger, 15617 Saranac Rd., in Miss Margaret Saurich, 1029 E. 61st St.; Mr. Anthony Mauser, 3560 W. 65th St., in Miss Mary Kljun, 3848 W. 61st St.; Mr. Joseph Stucki, 8403 Sowinski Ave., in Miss Sophie Speh, 1042 E. 61st St.; Mr. Joseph Zagorc, 7908 Marble Ave., in Miss Clementine Poniatowski, 1611 Brauch Ave. Vsem skupaj obilo sreče!

Štrajk pri Rayon Co.

Ponoven štrajk je nastal pri Industrial Rayon Co. tovarni na W. 98th St. in Walford Ave. Tam je zaposlenih tudi mnogo Slovencev. Štrajkarji se poslužujejo sedeče metode. Pred dobrim letom je bil pri isti tovarni razglašen štrajk, in je prišlo večkrat do hudih spopadov med piketi, policijo, skebi in unijskimi ljudmi. V tovarni se nahaja danes kakih 30 delavcev, ki so začeli s sedečim štrajkom. Medtem je pa kompanija naznanila, da bo zaprla tovarno za nedoločen čas in bodo morali tudi sedeči štrajkarji iz prostorov. Čuje se, da namerava kompanija preseliti tovarno v drugo mesto. Kot se je izjavil ravnatelj tovarne se nahaja v strojih, zlasti v ceveh v tovarni celulozna snov, ki se mora neprestano pretakati po ceveh, da je pripravna za material za izdelovanje umetne svile. Ako zastane ta snov za 48 ur, tedaj vzame pet tednov, predno se morejo cevi toliko očistiti, da je material zopet pripraven za izdelovanje umetne svile. V tovarni je normalno zaposlenih 1,250 delavcev.

150 zgubilo delo

The Lake Shore Electric Co., ki prevažajo blago in potnike med Clevelandom, Lorainom, Sanduskyem in Toledom, je od danes naprej prenehala s prevažanjem blaga. Ta postrežba se ne izplača več, pač pa je imela kompanija občutno zgubo. Radi tega ukrepa bo zgubilo 150 ljudi v omenjenih mestih delo. Kompanija bo še nadalje prevažala potnike.

Končana registracija

Registracija vseh oseb, ki so na relifu v Clevelandu, je sedaj končana. Registracija je dognala, da ima mesto še vedno 20,519 ljudi, ki so dosedaj dobivale relif, se ni hotelo registrirati iz strahu, da mestna vlada pronajde, da se lahko sami preživljajo.

Pokojnina policistov

Councilman Anton Vehovec je včeraj naznanil, da bo začel v četrtek 20. maja s preiskavo glede sistema, kako se plačuje pokojnina policistom. Mr. Vehovec je bil tozadevno pooblaščen od mestne zbornice, da vodi preiskavo in poroča pozneje mestni zbornici. Vehovec nadalje trdi, da je "mnogo gnjilega v policijskem pokojninskem sistemu."

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

1117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto, \$5.50; pol leta, \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$8.00.
Posamezna številka, 3 cenis.

SUBSCRIPTION RATES:

U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$8.00 per year. Single copies, 3 cenis.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

No. 117, Wed., May 19, 1937

BESEDA IZ NARODA

Radio program iz
Jugoslavije

Brewster, O.—Cenjeni javnosti sporočam, da smo zadnji petek slišali jugoslovanski radio program. Slišalo se je prav dobro in razločno. Program je trajal od sedmih zvečer do 8:20. Bil je zelo krasen program in v sreci nam je segalo, ko smo po tolikem času slišali zvonjenje naših slovenskih zvonov oziroma je bilo pritrkavanje. Govor je trajal 25 minut in se je malo izgubaval, toda pesmi smo pa prav dobro slišali, zlasti srbske in slovenske. Vsaka beseda se je razumela.

Na koncu programa se nam je povedalo, da se bo drugi program oddajal na 31. maja po našem času, v Jugoslaviji bo takrat že 1. junija, ker bodo tam oddajali ob 2:15 zjutraj, kar je tukaj pri nas ob sedmih zvečer dan prej.

Veseli smo bili in iz srca hvališni, da ste nam sporočili v našem, edino priljubljenem listu Ameriški Domovini o tem radio programu, da smo tako lahko več kot eno uro uživali in poslušali našo milo pesem in besedo iz naše rojstne domovine. Želim listu mnogo novih naročnikov, ker list je vreden zlata za nas, ki smo prišli iz starega kraja. Tukaj ne slišimo druge slovenske besede, kot kadar poslušamo slovenske radio programe in slovenske besede pa drugače ne čitamo kot v Ameriški Domovini. Pozdrav vsem čitateljem tega lista.

Marija Samson.

Odboru in delegaciji SNPJ

Cleveland, O.—V imenu organizacije Jugoslovanskega kulturnega vrta najprej izrekam čestitke in pozdrave konvenciji S. N. P. J., ki se vrši te dni v Clevelandu, v naši slovenski ameriški metropoli. Dobrodošli v naši naselbini!

Nadalje vladno vabim vse, da bi si v času bivanja v Clevelandu, ogledali tudi znamenite kulturne vrtove v mestnem parku, ki je samo 15 minut oddaljen od vaše zborovalne dvorane. V tem parku se nahaja tudi Jugoslovanski kulturni vrt. V tem vrtu že stojijo trije spomeniki, četrty pa postavljen 25. julija t. l. Zatem sledi še več drugih.

Jugoslovanski kulturni vrt bo ponos za ves jugoslovanski narod v Ameriki. Naj zborovalci, kot tudi gostje ne zamude videti ta vrt in tudi druge, ki so zdaj že skoro dogotovljeni.

Mogoče se bodo zborovalci tudi spomnili posamezno ali uradno s kakšnim prispevkom za kulturni namen gori omenjene organizacije.

Anton Grdina, predsednik.

Slike v pondeljek večer

"Kdaj boš pa kazal slike, da bomo videli, kako smo kegljali?" Tako me sprašujejo radovedne žene in dekleta in še drugi, ki so bili zainteresirani v kegljaški tekmi Slovenske ženske zveze in KSKJ. Da se to vprašanje reši, sem se dogovoril z Mr. Jernejem Knausom za njegovo, sedaj tako fino preurejeno dvorano. Dogovorila sva se za pondeljek večer 24. maja, ko ne bo nobene druge take prireditve. Ta večer pa naj le pridejo in pripeljejo še druge s seboj, Mrs. Mišmaš, Mrs. Zupan, urna Nežika ter vse druge, ki so bile tako živahne na kegljaški tekmi. Obilo bo smeha in kratkega časa.

S tem pa ni rečeno, da bo samo to na programu ta večer. Ravno kar sem dobil sliko o ponesrečenem nemškem zrakoplovu Hindenburgu. Že ta slika je vredna, da jo vidi vsak naš rojak. Kazal bom tudi slike od nedeljske para-de podružnice št. 25 SZZ, ko je korakalo toliko vežbalnih krož-

kov in narodnih noš. K vsemu temu bom dodal pa še druge slike v barvah, da bodo udeleženci v polni meri zadovoljni.

Začetek slikovne predstave bo ob osmih zvečer. Vstopnina: kdor hoče kaj darovati prostovoljno, če pa ne, pa lahko vidi slike zastoj. Sedeži bodo na razpolago. Vabljeni so tudi delegatje in delegatkinje SNPJ ter drugi gostje, ki se zdaj nahajajo v Clevelandu. Kar bo nabranih darov, bo šlo za Jugoslovanski kulturni vrt, ker se tudi ta predstava vrši pod avspico tega vrta.

A. Grdina, predsednik.

Trideset let med Eskimi

Na Danskem prebiva sedaj znameniti danski polarni raziskovalec Peter Frenchen, kateri je celih 30 let preživel med Eskimi ter sedaj organizira novo ekspedicijo v polarne kraje. Mož se je tako zaljubil v čare polarnih krajev, da je velik del svojega življenja preživel med Eskimi na Greenlandiji ter se celo oženil z eskimsko deklico. Iz njegovega zakona sta se rodila dva sinova, katera svojega očeta v njegovem znanstvenem delovanju vneto podpirata.

Poznavalci njegovega življenja pravijo, da med sedaj živječimi polarnimi raziskovalci ni nobenega, ki bi bil bolj okušal trdo življenje polarnih prebivalcev ter bi bil prestal več hudih nevarnosti, kakršne preže na človeka v krajih mrzle noči. Peter Frenchen je sam pripovedoval, da so za človeka v teh krajih največja nevarnost po hladni volki. Ti roparji se navadno po ledenih pustinjah potikajo v celih tolpah ter preže na svoj plen. Gorje živali ali samotnemu človeku, ki bi ga krvoločne in divje lačne zveri zagledale. Včasih pa se dogaja, da se volčja tolpa razdeli in potem posamezni volkovi vsak na svojo pest gredo za plenom. Peter Frenchen se je nekoč na svojem samotnem popotovanju sešel s tako zverino, kar bi ga bilo skoraj življenje stalo.

Bilo je na Greenlandiji nekaj mil od morske obali. Med potjo je Frenchena zajel silen snežni vihar. Vihar je bil za obraz kakor bi ga zbadal s tisočimi bodicami, jemalo mu je sapo in ga tako grabilo, da skoraj ni mogel naprej. Vihar, ki ga imenuje blizzard, pa je vsako uro naraščal. Le težko se je Frenchen vlekel svojo pot naprej. Hotel je vsekakor priti do človeških bivaljš, če ni hotel žalostno na potu poginiti.

Naenkrat je za seboj zaslišal skrivnostno in zateglo volčje tuljenje. Srce mu je kar zastalo od groze. Naglo je krenil naprej, razločno pa je videl, kako se za njim vedno bliže plazi volčja senca. Skušnja mu je velevala, da mora vsekakor vztrajati na nogah, če noče postati plen lačne zveri. Čeprav je bil že do smrti utrujen, se je s tresočimi nogami vendar le vlekel naprej. Toda razdalja med obema se je vedno manjšala. Naenkrat se je spotaknil. Stopil je na kamen. To mu je dalo novo misel. Z naporom vseh svojih telesnih sil se je sklonil in tisti kamen pobral. Takoj nato pa je volk že planil vanj. Z vso silo, kolikor je je še imelo njegovo izmučeno telo, je Frenchen kamen vrgel v volka ter mu k sreči zlomil hrbtnico.

Zverina je strašno zatulila ter se zavalila po tleh. Smrt je za las blizu šla mimo Frenchena. Toda take posameznosti, ki pa so vsekakor redke, nikakor ne dokazujejo še vsega, kar dela življenje v teh krajih res težko. Morda je največja skrb vsakega Eskima ča, kako bi

svoj živež, katerega z veliko težavo pridobi, zavaroval pred nepovabljenimi gosti. Zato Eskimi delajo nekeke lesene vsilji, na katere obešajo meso in ribe, da volkovi in druge zveri ne morejo do njih. Ni pa jim treba skrbeti, kako bi meso ohranili užitno, ker mrz je tolik, da meso takoj zmrzne in tako ostane dolgo časa užitno. V eni uri je meso tako trdo kakor skala.

Najbolj nevarna lovna žival je Eskimu mrož. Te močne živali žive v čredah. Toda njihovi silni zobje so nevarno orožje človeku, kakor je sploh vsa žival čudovito močna in okretna. Kdor bi se čredi mrožev neprevidno približal, bi moral to predrznost z življenjem plačati. Živali so tako drzne, da včasih napadejo celo čolne domačinov. Eskimi jih tako love, da hodijo za njimi kakor sence. Seveda na saneh, v katere so vpreženi psi. Na tem vozilu tiho drve po ledu za mroži. Včasih pa se jih lotijo s čolni, katere silno spretno sučejo med ledovjem. Toda vse to je združeno z vedno smrtno nevarnostjo.

Toda vse te nevarnosti v Frenchenu niso ubile veselja in navdušenja za polarne kraje. Njegova prihodnja ekspedicija pojde v Ledeno morje s Severne Sibirije ter se bo potem razvila po pokrajinah, kamor še ni stopila noga belega človeka.

IZ DOMOVINE

—Nesreča pri gašenju požara. Ljubljanska bolnišnica je sprejela 42-letnega posestnika Janeza Pavliča iz Potoka v Tuhijski dolini. Pavlič je požar uničil gospodarska poslopja s krmo in poljskimi pridelki. Vnela se je tudi hiša, ki je tudi delno pogorela. Med požarom se je v skednju vdrl strop ter so goreče ruševine pokopale pod seboj gospodarja, ki je dobil huđe opekline po obrazu in po rokah.

V Savo je šel. V Vinjah pri Dolskem so že dalje časa pogrešali 22-letnega Alojzija Repnika. Šele zdaj je ugotovljeno, da je Repnik pred dnevi skočil pri Dolskem v Savo in utonil. Njegovega trupla še niso našli.

—Smrt ponesrečenca. Že prejšnji mesec si je 28-letni Al. Kranjc, hlapec pri posestniku Francu Rančigaju na Gomilskem, pri delu odsekal s sekiro palec leve. Nastal je prisad. Ponesrečenca so prepeljali v celjsko bolnišnico, kjer je umrl.

—Samomor moškega, ki je 35 let živel kot ženska. V Zagrebu si je končala življenje 35 letna Terezija Videčnikova, doma iz Čadrama pri Oplotnici. Služila je v kavarni "Corsu." Komisija je ugotovila, da je Terezija prav za prav moški, pa je ne po lastni krivdi živel kot ženska. Terezija je stanovala v kletnem stanovanju in zadnje mesece je bila brez službe. Obesila se je v svoji sobi. Ko jo je policijski zdravnik zagledal, je vzkliknil: "Saj to ni ženska, to je vendar moški!" In res, oblike njenega telesa so bile čisto moške. Razen tega so se poznali Videčnikovi na obrazu sledovi goste brade. Bila je pa gladko obrta. Ob njenem rojstvu niso natančno vedeli, ali je prišel na svet deček ali deklica. Če bi bili poklicali zdravnika, bi otroka lahko pozneje operirali in Terezija bi bil moški. Ko so župnika v Čadramu, ki je pa že davno umrl, vprašali, kako bo otrok krščen, je odgovoril, da ga bo krstil kot deklico, da bo laže živel na svetu. Čim bolj se je otrok razvijal, tem bolj so se kazali znaki moškega spola. Terezija je zaradi tega zelo trpela, živila je sama zase in nikamor ni hodila.

—Po petih mesecih najden utopljenec. V Savi pri Hotiču so našli pred dnevi utopljenca, ko so sekali vrbine. Truplo je že razpadlo; po obleki pa so vendar spoznali 28-letnega Vinka Kladvarja s Katerije pri Morav-

čah. Fant je utonil lani novembra v Ribčah med prevozom čez Savo, ko je šel domov od dela.

IZ PRIMORJA

—Vrtnitev konfinirancev. Trst, aprila 1937. Sedaj so se že skoro vsi naši konfiniranci vrnili z otokov in drugih krajev deportacije. Med njimi so tudi vsi mladenci, ki so bili obsojeni na večletno konfinacijo radi božičnih darov otrokom o božiču 1935. Tako so zopet doma zdravniki dr. Stanko Sosič, ter absolventa trgovske šole Roman Pahor in dr. L. Turina. Vrnili se je tudi trgovec Gregorič, ki je bil iz istega razloga konfiniran. Pri njem so še posebej opazili posledice "preiskave." Izgubil je namreč pri tem skoro vse zobe.

Ostalo pa je še vedno nekaj naših ljudi v konfinaciji, tako Leban iz Gorice, Bajt in Ivo Dičič iz Idrije ter razni drugi.

—Iz ječe se ni še nihče vrnil. Trst, aprila 1937. Nihče pa se ni do danes še vrnil iz ječe. Tudi niso menda z izjemo dveh duhovnikov, nikomur vzeli policijsko nadzorstvo, ne onim, ki imajo to kot dodatno kazen po prestani ječi ali zaporu, ne drugim, ki jim ga je naložila policijska oblast. Pač pa so enega mladeniča, ki se je vrnil domov, da položi visoke izpite na visoki šoli v Trstu, zopet postavili pod policijsko nadzorstvo.

Medtem pa že grozijo z novimi konfinacijami. Tako so še 31 marca pozvali mladega pesnika in pisatelja Stanka Vuka na goriško kvesturo. Očitno so mu, da je dopisnik inozemskih listov. Ker je bil ta očetek docela neutemeljen, mu niso mogli ničesar storiti. Vendar mu je kvestor hudo zameril, da se je sploh učil slovensčine in da piše v tem jeziku. Grozil mu je s konfinacijo, ako se ne bo v tem pogledu zbljčjal.

—V Trnovem merijo in izvršujejo načrte za napeljavno vodovoda, ki je bolj potreben kot pa asfaltiranje cest. Vas je brez dobre in zdrave pitne vode, v poletni suši pa zmanjka vode celo po velikih vaskih vodnjakih, ki so sicer nehygienični, a vendar v potrebi služijo za pitno vodo, pranje in druge potrebe.

—Letos v mesecu juniju bo sta pela novo maso dva Idrijčana, in sicer Kušman Jože in Hrvat Franc. Za ta izreden dogodek se Idrijčani že sedaj pripravljajo. Posebno pozornost je vzbudila med domačini namerna goriškega nadškofa Margottija, ki se je odločil, da bo posvetil novomašnika v njunem rojstnem kraju Idriji, in ne v sedežu nadškofije, kakor je to običaj. Kaj je nadškofa Margottija napotilo za to odločitev, ki je presenetljivo izjemna, ni znano. Vemo le, da je bil do pred nedavnim Idrijci posebnega nenaklonjen in se je v tem smislu tudi sam izrazil ob priliki lanske birmе v Idriji. Ob tej priliki naj pripomnimo, da je Idrija dala našemu narodu že večje število duhovnikov, ki so se deloma izselili v Jugoslavijo, deloma so ostali po naših vaseh, od teh je bil eden konfiniran, drugi je pa deležen posebnega policijskega nadzorstva. Oba novomašnika sta sinova idrijskih rudarjev.

na tako zvanem "Vidmu" nameravajo zgraditi novo poslopje, ki naj bi služilo za okrožno sodišče v Ilirski Bistrici. Poleg sodnijskega poslopja nameravajo zgraditi poslopje za deško osnovno šolo, ki je sedaj v sredini Trnovega. Za obe poslopji so v delu še načrti in razne predpriprave. Zaradi parcelacije obsežnega prostora pod pokopališčem nameravajo dose-danje pokopališče opustiti ter urediti novo, izven Trnovega, ob cesti, ki pelje proti Šembi-jam in dalje na Pivko, na trnovskih parcelah "Pri malem mostičku." Kdaj bo prišlo do realizacije vseh teh načrtov pa ni znano.

—Ves obmejni pas je močno zastražen zaradi čim dalje živahnjše tihotapstva iz Jugoslavije v Italijo. Kljub padcu italijanske valute tihotapstvo še vedno cvete, zlasti s konji in tobakom. Obmejne oblasti se na vse mogoče načine trudijo, da bi zatrli to trgovino, vendar je v obsežnih snežniških gozdovih združeno z velikimi težavami in daje le malenkostne uspehe. Vendar se tu pa tam finančnim stražnikom posreči priti na sled kakemu nepredvidnežu.

Tako so 26. marca t. l. prišli na sled nekemu tihotapcu iz Starega trga, ga lovili po Trnovem in ga končno tudi ujeli. V spremstvu večjega števila finančnih stražnikov je bil vklejen odpe-ljan v bistriške zapore. Med potjo, in sicer v sredi Trnovega se je tihotapcu posrečilo utrgati verige in zbežati. Prišel je za njim pravcati lov; finančnim stražnikom se je pridružil tudi tajnik fašistovske stranke in učitelj Viglianti. Za bežecim so streljali in ga ranili v glavo. Ranjeni tihotapec se je zatekel v neko lopo, kjer so ga po dolgem iskanju tudi našli vsega iznemoglega in okrvavljenega. Ponovno so ga vklelili ter ga z avtom odpeljali v zapore, kjer čaka na obsodbo.

—Letos v mesecu juniju bo sta pela novo maso dva Idrijčana, in sicer Kušman Jože in Hrvat Franc. Za ta izreden dogodek se Idrijčani že sedaj pripravljajo. Posebno pozornost je vzbudila med domačini namerna goriškega nadškofa Margottija, ki se je odločil, da bo posvetil novomašnika v njunem rojstnem kraju Idriji, in ne v sedežu nadškofije, kakor je to običaj. Kaj je nadškofa Margottija napotilo za to odločitev, ki je presenetljivo izjemna, ni znano. Vemo le, da je bil do pred nedavnim Idrijci posebnega nenaklonjen in se je v tem smislu tudi sam izrazil ob priliki lanske birmе v Idriji. Ob tej priliki naj pripomnimo, da je Idrija dala našemu narodu že večje število duhovnikov, ki so se deloma izselili v Jugoslavijo, deloma so ostali po naših vaseh, od teh je bil eden konfiniran, drugi je pa deležen posebnega policijskega nadzorstva. Oba novomašnika sta sinova idrijskih rudarjev.

Če verjamele al' pa ne

Zamorec, ki je bil slučajno precej bogat, je zbolel. Poklical je zdravnika zamorske pasme in ko mu ni mogel ta nič pomagati, je poklical belega zdravnika. Ko ga ta preišče, vpraša bolnika:

"Ali vam je prejšnji zdravnik vzel temperaturo?"

Bolnik pa zmaje z glavo in odvrne:

"Če mi je vzel temperaturo ne vem; dozdam pogrešam samo svojo uro."

△ Ko je bil v Ljubljani potres, je poslala neka mati svojega sinčka k bratu na deželo, kjer bo bolj varen.

Čez par dni pa dobi mati sledeč hroščavko od brata: "Pošiljam ti sina nazaj. Pošlji mi raje potres!"

Kdaj bo ljudi srečala pamet?

Iz Jeffersona, Ohio, se poroča o sledeči zgodbi: Trije pijani moški so preteklo nedeljo prišli z avtomobilom v bližino Geneve, Ohio, kjer so ribarili. Pri tem so pa tudi pridno privezovali svoje duše z žganjem, tako da so proti večeru se komaj spravili domov, vsi pijani.

Spotoma so zavozili v neki drug avtomobil, katerega so razbili, dočim se pijanec ni nič zgodilo. Tri osebe v razbitem avtomobilu so pa bile težko poškodovane. Obveščen je bil Mr. Benson, šerif v Jeffersonu, ki je začel pijance preganjati. Ti so pa pognali avtomobil in dirjali, glasom izjave šerifa, 95 milj na uro po javni cesti. S tem so povzročili, da so bili štirje avtomobili pognani v občestni jarek in je bilo več ali manj ranjenih 16 oseb.

Serifov avtomobil je enako urno vozil za pijanci in štrikrat ustrelil v njih avtna kolesa. Toda ustavili niso — dokler pijanec ni zmanjkalo gasolina. Tu jih je dohitel šerif, ki se je pravilno izkazal kdo je, toda eden izmed prismed je potegnil šerifu revolver izza pasu, napel petelina, nastavil šerifu revolver na prsa in sprožil. Na vso srečo je bil revolver prazen, ker je šerif prej streljal v avtomobil pijancev. Seveda so bili vsi trije aretirani in se bodo morali zagovarjati radi štirih zločinov, in sicer: ker so razbili avto na javni cesti, ker so vozili v pijanem stanju avtomobil, ker so pobegnili od mesta nesreče, ko so zadeli v drugi avtomobil in ker so skušali šerifa — ubiti!

Vsi trije moški so še mladi ljudje, iz dobrih družin, vsi imajo dobre službe, dobre družine. Kaj čaka sedaj te pijance? Najmanj 5 let bo vsak dobil zapor v državni ječi v Columbusu, ako ne več. Njih življenje je uničeno, njih družine podvržene stradanju in sramoti, in to vse radi par nepotrebnih požirkov žganja, ker niso poznali zmernosti in ne vedo, kot vol in krava, kdaj ima človek zadosti. (Pasji logičar v Chicagu: memento! Mi imenujemo te za manj vredne kot vol in krava, da ne boš zopet pisal, da poštene ljudi imenujemo z živalskimi imeni!)

Tudi v naši naselbini ni vse tako, kot bi moralo biti med dostojnimi ljudmi. Vse preveč pijače je na strani onih, ki je ne znajo dostojno prenašati. Po našem mnenju je že minil oni čas, ki smo ga uživali takoj potem, ko je Roosevelt izposloval pogin prohibicije. Čas je, da narod postane trezen.

Vino je tu, da v pravilni meri in zavijvanju podeli nekoliko moči, vesele volje in razpoloženja. Pivo imamo, da si ohladimo žejo po težkem delu, žganje je tu, da si včasih potolažimo prehlad, včasih "privežemo dušo," včasih ga rabimo za zdravilo, in seveda ponekajkrat pa tudi za dobro voljo in razvedrilo. Toda vse to mora iti do gotove meje in ne dalje.

V čast in priznanje gre našemu narodu, da zmerno uživa kapljico, ki je namenjena za zdravje in razvedrilo. Ostro pa moramo kritizirati celonočne partije in pijačevanja, ki se godijo tu in tam, da ljudje zapijejo dušo in pamet, niso gospodarji več svojega telesa in srca, pač pa divji kot žival. Vse to opazuje trezen človek in si misli: gorje naši bodočnosti!

Solski voditelji, cerkveni predstojniki, načelniki knjižnic in drugih narodnih kulturnih zavodov se pritožujejo o vedno večji pijanosti med ljudmi. V Clevelandu je bilo letos v tem času ubitih že nad 100 nedolžnih ljudi od pijanih avtomobilistov, nad 2,000 pa resno ranjenih in pohabljenih za življenje. Med temi 250 malih otrok!

Ali se kaj čudimo, da se prohibicija širi kot vihra nad deželo? Ali veste, da imamo danes samo v državi Ohio že nad 700 vasi in mest, ki so prepovedala opojno pijačo in to potom ljudskega glasovanja! Ali radi gledate prizor pijanca, ki se valja po cesti, ko je zapil srce in dušo, in se končno privali domov, ako je družinski oče, kjer divja in divja, pretepa ženo in otroke?!

Mi smo absolutno proti prohibiciji, kajti prohibicija je fanatizem, ki rodi najslabše posledice. Smo pa za pravo zmernost med narodom, da v dobri volji, v prijetni tovarišiji svedobno uživa kapljo blagodejne pijače. Toda ne bo dolgo, ako bodo razmere šle tako naprej, da nam bodo iztrgali fanatiki postavno dovoljenje za uživanje pijače in bomo zopet slepo-mišli po hišah ter ustvarjali nove zločine, nove pogone, pošiljali nedolžne ljudi v ječe, itd. Ljudje, pamet, bratje in se-stre, bodite veseli, toda nikdar ne pijani, da ne bi vedeli, kaj delate! Saj ste ljudje ustvarjeni po božji podobi!

Kaj pravite!

Neka ženica v Detroitu je povedala, da je odvisna za življenje samo od njenih osmih psov. Mesarji in sosedje, ki vedo, da ima pse, ji dajo mesa. Tega se najprej naje ona, potem da nekaj možu in ostalo dobijo psi. Torej so psi na relifu.

Ko je podjetnik odprl novo kino gledališče, je razglasil, da dobi vsak moški posetnik trpežen obesalec za obleko. To je vleklo. In res, na otvoritveni dan je dobil vsak moški od managerja po en — žebelj.

Naši stari kavaliristi bodo pritrčili, da ni posebno lahko sedeti na konju s zavezanimi očmi in skakati preko ramp. Na sliki je kadeet Douglas Ernest iz Valley Forge vojaške akademije.

KRIŽEM PO JUTROVEM

Po namikem tavralka K. Maza

Obšlo me je nekaj kakor besnost. Ali pa je bil morebiti obup? No, čisto obupal vsaj še nisem. Saj sem vedel, da Bog lahko pomaga tudi, ko že udari dvajset ura. Stisnil sem pesti, napenjal sem se, da sem mislil, pljuča mi bodo počila, vse moči svoje volje sem pognal po kitah in mišicah. In glej, — silen sunek mi je prešinil telo, roke so se zganile, noge, vrat in — hvala bogu! — oči so se odprle.

Seveda sem oči koj spet zaprl. Čisto tiho sem obležal, pa previdno in počasi poskušal vse členke in ude. Ni bilo lahko, glava in vse telo se mi je zdelo, da je zalito s svincom, roke in noge so bile težke, le z velikim naporom sem zganil koleno. Pa upal sem, da bo ohromelost polagoma pojenjala, upal sem, da bo v odločilnem trenutku volja zmaga la nad okornim in neubogljivim telesom, da bo strah pred nasilno smrtjo močnejši ko učinek udarca. Živega vsaj bi se ne dal pokopati, branil bi se.

Mirno sem obležal in pogledal izpod trepalnic krog sebe. Res sem ležal v kotu na listju, kjer sem našel Sabana. Slekli so me, le srajco in hlače so mi pustili. In zvezan sem bil na rokah in na nogah.

Pri ognju sredi kočje se sedelo osem moških. Na računju je tičal koštrun, pridno so segali po njem, si rezali z noži velike kose in glodali, kosti. Opazil sem med njimi debelega peka Bošaka in "onemoglega" berača Sabana, ki pa ni bil več onemogel, ampak je zdrav in čil sedel med svojimi čednimi bratci. Tudi ti isti človek je bil poleg, ki se mi je spotoma ponudil za spremljevalca. Drugih pa nisem poznal.

Bošak mi je torej le nastavljal past! In res prav budalasto sem šel v njo. Zato je prisegel pri Allahovi bradi, da se bova spet videla. Seveda menda ni mislil, da me bodo ubili. Naročil vsaj gotovo ni, da me morajo s sveta spraviti. O, le počakaj, ti tñalo meseno, pokazal ti bom, da še živim!

In moj spremljevalec me je tudi sijajno pravaril! Seveda me ni slučajno srečal, čakal je na mene, gotovo ga je poslal Bošak. Čisto varno me je hotel spraviti v past —

Tedaj sem se tudi spomnil na pomočnika, ki ga je Bošak poslal z doma, ko sem čakal za hišo. Zbobjnal je vkup lopove, ki bi me naj napadli, ter poučil in pripravil berača, kako se naj obnaša. Tudi spremljevalca mi je poskrbel. In ta se je v skrbeh oziral po gozdu, ker se je bal, da ne bi kje srečala enega ali drugega izmed čednih gospodov, ki so me pričakovali, ali pa celo pomočnika, ki sem ga poznal.

Kako premišljeno in zvito je vse uredil debeli pek in barvar —! Nevaren človek je bil!

In sedaj je sedel s silahdžijem in kahwedžijem Deselimom iz Ismilana pri pečenem koštrunu. — Dična Ikbala mi je pravila, da utegne še danes ali jutri priti k Bošaku. In res je prišel. Žutov svak je bil, tistega skrivnostnega človeka, ki je bil vodja političnih nezadovoljnih, ubežnikov in roparjev v deželi Škipetarjev med Vardarjem in Šar planino. Bošakov prijatelj je bil, gotovo je bil torej tudi Bošak zaveznik žutov.

Omenil sem mu žutega. Prestrašil se je. Nevaren sem bil njemu in Deselimu in vsej družbi. O pravem času so me spravili s poti —

Toda, — ali je bilo res že pri kraju z menoj? Ali ni bilo nobene rešitve več?

Kako bi jim ušel? Osem jih je bilo, jaz pa sam —. Pa zvezan in napol ohromel —. Oboroženi so bili, jaz pa nisem imel druga ko gole pesti —. V kotu pri vhodu

sta sloneli moji puški in poleg sta ležala moja samokresa in drugo, kar so mi odvzeli. Preden bi imel puško v rokah, bi me bili ustrelili. Mimo njih sem moral.

Pa kako bi se rešil vezi —? Previdno sem jih poskusil. Jermeni so bili, trdno so bili povezani. Raztrgati se niso dali. Kvečjemu kožo bi si bil odrgnil. V tej smeri je bila rešitev nemogoča.

Razmišljal sem in ugibal, da bi našel rešilen izhod, pa zaman. Le eno upanje mi je nazadnje ostalo, — mrtvega bi se naredil.

Zavlekli bi me v gozd, da me čakoplejše. Morebiti bi se jim zdelo škoda jermenov, ki so bili vsekakor vsaj nekaj vredni, snebi bi mi jih, — in vse bi se že samo podalo. Morebiti bi se jim zdelo škoda srajce in hlače, ki so mi jih še pustili. Slekli bi mi jih, pa bi mi prej odvezali roke in noge.

Priznam, slabotno je bilo to upanje. Kaj sem premogel sam proti osim oboroženim ljudem —? Nekaj bi jih podrl na tla, trnil bi se vsaj, in potem bi bilo po meni. No, pa živega bi me ne zakopali —. Vsaj s tem sem se lahko tolažil.

Položaj je bil skoraj brezupen. Čisto obupal pa le nisem. Kdo ve, kaj vse se je še lahko zgodilo —. Počakati je bilo treba in hitro zgrabiti vsako najmanjšo priliko. Morebiti sem iz njihovih pogovorov posnel kako rešilno misel. Molčali so sicer trenutno, pa večno menda le ne bodo ostali mutasti. Na svoje tovariše vobče nisem upal.

Lopovi so cmakali in hlatali in slišno požirali svojo pečenko. Pa končno je le eden vrgel zadnjo kost v kot, obrisal nož ob hlačenico, ga vtaknil za pas in povedal:

"Takole —! Najedli smo se! Sedaj pa se bomo pomenili. Plačal bom koštruna. Koliko je stal?"

"Nič!" je odgovoril berač.

"Nič —? Si ga v dar dobil?"

"Ne, prijatelj Deselim! Ukradel sem ga."

Torej Deselim je bil tisti človek z zapovedovalnim glasom —? Orožar in kavarnar iz Ismilana —? Žutov svak —?

"Jako dobro!" je pohvalil berača. "Dan se je začel poceni. Prišel sem, da vam prinesem dobičkonosno delo, pa ste sami med tem opravili drug posel, ki bo morebiti še več vrgel."

Niti ne vem prav, kako je bilo. Prišel sem k Bošaku v trenutku, ko se je odpravljaj. Mudilo se mu je, kar s seboj me je povabil in tako naglo sva jezdila, da se nič več nisva utegnila zmeniti med potom."

"Allah illa 'llah —! Vsem življenju se nisem tako naglo jezdil!" je tožil debeli pek. "Ne vem, ali sem še živ ali ne!"

"Se si živ, prijatelj!" se je smejal Deselim. "Ampak povej, zakaj pa se nisi prej odpravil?" "Nisem mogel. Le enega konja imam, na tistem pa je odjezdil sel, moj pomočnik, ki sem ga poslal k Sabanu. Pozno se je vrnil."

"Sedaj pa bi rad kaj več zvedel o zadevi. Le toliko vem, da o slo za tistega človeka. Kdo pa je pravzaprav?" "Tujec, kristjan iz Frankistana."

Frankistan imenuje orientalec Evropo in vobče dežele, ki ležijo zunaj njegove domovine na zapadu. Franki pa so mu vsi tujci, ki pridejo k njemu z zapada.

"Allah naj pogubi njegovo dušo, prav kakor ste vi ubili njegovo telo!"

Torej k tebi, praviš, da je prišel? Kako pa te je našel?"

"Srečal je mojo ženo na polju in vprašal po meni."

"Kaj pa je hotel pri tebi?"

ZAHVALA

Nepričakovano sva bila ob priiliki najnega srečnega dvajset in petletnega zakonskega življenja po sinu, hčerki in mnogih prijateljih ukanjena in prijetno presenečena. Nikoli nisva pričakovala, da imava ob svoji strani toliko dobrih in iskrenih prijateljev. Na čelu tej pretkani in prijateljski družbi sta bila sin Anthony, ki študira v Washingtonu, D. C. in hčerka Anita.

Dne 17. aprila pozno popoldne prideta na najin dom Mr. Frank in Mrs. Josephine Zafred ter naju izvabita, da smo se skupno odpeljali v vas k Mrs. Anton Skok na 239th St., Euclid, Ohio. V prijateljskemu krogu nam je Mrs. A. Skok prijazno postregla, nakar smo se na priporočilo Mrs. Josephine Zafred dogovorili, da posetimo zabavo Progresivnih Slovenk, ki se ima vršiti v Kuncičevi dvorani na Waterloo Rd. Misli la sva si "pa pojdemo," en večer prijetne zabave med prijatelji bo nekaj zaželenega. V mraku smo se odpeljali, počasi pa sigurno proti Collinwoodu. Mr. Frank Zafred je tako leno vozil, da smo ga skoro vedno po potu karali. Končno smo le dospeli do Kuncičeve dvorane, v katero smo vstopili.

Pri vstopu v dvorano se je iz stoterih prijateljskih grl glasil "surprize." Komu? sva si mislila. Ka mana pristopi sin Anton, o katerem se nama ni niti sanjalo, da je v Clevelandu in nama priprne v znak častitke šopek na prsa. Za njim pristopi hčerka Anita in nama ob podaritvi cvetja v zbranih besedah častita. Ničesar nisva vedela, kaj se okrog naju godi. Smejala bi se rada, toda solza veselja je bila močnejša — našla je svojo pot na najinemu licu. Ozrla sva se po dvorani — veseli smeh najinih obilnih prijateljev nama je prihajal nasproti. Vse je bilo veselo, vse se je presenečenja radovalo le midva sva bila momentno kakor k tlom ukovana.

Radostno je zaigral Barbičev orkester in pričela se je prijetna zabava, od katere smo se vračali na svoje domove ob svitu jutranje zore. Naša sva pri do brih in iskrenih prijateljih najjine srebrno zakonsko slavlje tako, kakoršno nisva nikoli v življenju pričakovala. Vse se je z nama radovalo in midva med njimi toliko, da nisva še doživela lepšega večera v najinem zakonskem življenju.

Prijatelji so nama napravili, ko sva se vrnila na svoj dom, novo presenečenje — našla sva v kuhinji lepo električno ledenico, katero je med zabavo pripeljal in v kuhinjo postavil Mr. Anton Dolgan. V nedeljo pa je Mr. A. Dolgan nama na slovenski radio uri poslal zračne častitke. Najlepša hvala, Mr. Dolgan.

V prijetno dolžnost si štejeva, da se najlepše in iskreno zahvaliva vsem onim, ki so z darom ali sodelovanjem pripomogli do krasnega slavlja najinega srebrnega doživlja. Iskreno zahvalo naj prejmejo prireditelji tega večera in sicer: sin Anton, hčerka Anita, Mrs. Josephine Zafred, Mrs. Antonija Skok in Mrs. Frank Matičič.

Najlepšo zahvalo naj prejmejo Mrs. Josephine Zafred, Mrs. Frank Matičič, Mrs. Louis Kafferle, Mrs. Ant. Ivančič in Mrs. Krall za podarjeno in fino pecivo.

Našo najlepšo zahvalo naj prejmejo fine kuharice, katere so napravile dobro in okusno večerjo. Najlepšo zahvalo naj prejmejo sledeče: Mrs. Frances Godina, Mrs. Antonija Rosinovič, Mrs. Annie Krall in Mrs. Louis Kafferle. Iskrena hvala vsem točajem in dekletom, kateri so z vso pridnostjo in požrtvovalnostjo stregli.

Našo najlepšo zahvalo naj prejmejo obilni darovalci in prispevatelji za lep večer ter jubilejni dar, kateri nama je bil poklonjen ob priiliki najine dvajset in pet letnice zakonskega življenja. Naša najlepša zahvala naj velja sledečim:

Mr. in Mrs. Zafred, Mr. in Mrs. Skok, Mr. John Polis in sinovi, Mr. in Mrs. Jack Mavko of Madison, Mr. in Mrs. Frank Race of West Side, Mr. in Mrs. John Race, Mr. Vincent Race, Mr. in Mrs. Ivančič, Mr. in Mrs.

John McDonald, Mr. in Mrs. Steve Vozel, Mr. in Mrs. Louis Ribol, Mr. in Mrs. Joping, Mr. in Mrs. Bartol, Mr. in Mrs. Frank Straus, Mr. in Mrs. Tony Straus, Mr. in Mrs. Požar, Mr. Požar, Mr. in Mrs. Jack Samsa, Mr. in Mrs. Babuder, Mr. in Mrs. Mike Telich, Mr. in Mrs. Frank Race (158th St.) Mr. in Mrs. Vovk, Mr. in Mrs. Joe Mrsek, Mr. in Mrs. Frank Počakaj, Mr. in Mrs. Rudy Krušič, Mr. in Mrs. Anton Dolgan.

Mr. in Mrs. Frank Boston, Mr. in Mrs. Leopold Polis, Mr. in Mrs. Chandek, Mr. in Mrs. Frank Knaus, Mr. in Mrs. Frank Klun (Whitcombe), Mr. in Mrs. Ferdinand Race, Mr. in Mrs. Joe Dodic, Mr. in Mrs. Jerry Krebel, Mrs. Antonija Resinovič, Mr. in Mrs. John Godina, Mr. in Mrs. Tony Jagodnik, Mr. in Mrs. Louis Ribol (170th St.), Mr. in Mrs. Vinko Godina, Mr. Charles Marinčič, Mr. in Mrs. Anton Godina, Mr. in Mrs. Joe Filipič, Mr. in Mrs. Martin Frank (E. 99th St.), Mrs. Rose Frank, Mr. in Mrs. Joe Zele, Mr. in Mrs. Zadnik, Mr. in Mrs. Joe Zadnik.

Mr. in Mrs. Frank Matičič, Mr. in Mrs. Anton Rožar, Mr. in Mrs. Anton Rusjan, Mr. in Mrs. Cergol, Mr. in Mrs. Anton Vatovec, Mr. John Tomšič, Mr. in Mrs. Banec, Mr. in Mrs. John Perzdirc, Mr. in Mrs. Frank Jurečič, Mr. Alex Knedell, Mr. Peter Knedell, Mr. in Mrs. Louis Kretič, Mr. in Mrs. Frank Kure (E. 77th St.), Mr. in Mrs. Rudy Cerkvenik (E. 148th St.), Mr. in Mrs. Frank Lubic, Mr. George Weir, Miss Pauline Nagode, Miss Anita Nagode, Mr. in Mrs. John Vene, Mr. in Mrs. Anton Benčič, Mr. in Mrs. Frank Bubnič, Mr. in Mrs. Joe Ferlin, Mr. in Mrs. Jim Novak, Mrs. Frances Tomažič, Mr. in Mrs. John Terček (Holmes), Mr. in Mrs. Frank Segulin, Mrs. Mary Marinčič, Mr. in Mrs. Louis Kafferle, Mr. in Mrs. Tony Tomažič, Mr. in Mrs. Ernest Slokar, Mr. in Mrs. Anton Lipold (Madison), Mr. in Mrs. Andy Sosic, Mr. in Mrs. Math Sežun, Mr. in Mrs. Joe Skočaj, Mr. in Mrs. Frank Krall, Mr. in Mrs. Andy Cajhen, Mr.

in Mrs. Oprusa, Mr. in Mrs. John Kapel, Mr. in Mrs. Louis Izanec.

Mr. in Mrs. Joe Miheli, Mr. in Mrs. Stanic, Mr. in Mrs. Tony Počakaj, Mr. John Kastelic, Mr. in Mrs. Joe Metlika, Mr. in Mrs. John Terček (Hector Ave.), Mr. in Mrs. John Vehar, Mr. in Mrs. Anton Fidel (Unionville, O.), Mr. in Mrs. Strojín, Mr. in Mrs. Tek, Mr. in Mrs. Mike Valenčič, Mr. in Mrs. John Anzele, Mr. in Mrs. Frank Cerkvenik.

Mr. Louis Rolih, Mr. Joe Tomšič, Mr. in Mrs. Richard Koščak, Mr. in Mrs. Matt Kucar, Mrs. Rose Zadnik, Mrs. Rejc, Mr. in Mrs. Frank Kucar, Miss Anzele, Miss Jenny Skočaj, Mrs. Rose Carič, Mr. in Mrs. Louis Kozel, Mr. John Gerlica, Mr. in Mrs. Anton Zorko, Mr. in Mrs. Bradach, Mr. in Mrs. Jerry Humer.

Iskrena hvala Mr. Louis Kafferlu za lep polnočni govor in čestitke.

Končno naj izraziva najno najprisernejšo zahvalo vsem, ki so pripomogli do slavlja, katerega ne bova nikoli v življenju pozabila. Nikoli ne bova zabila obilnih prijateljev, ki so s svojo iskrenostjo nama napravili najlepši večer veselja — nezabni srebrni jubilej zakonskega življenja.

Dragi in iskreni prijatelji, da vam vsaj delno to povrneva, kar ste nama dobrega storili, vam kliče va: Stotisočera hvala za izkazano veliko naklonjenost, katero bova v prijetnem spominu in hvaležnosti nosila za vedno v srcu.

Mr. Anton in Mrs. Mary Race, 15226 Holmes Ave.

in Mrs. Oprusa, Mr. in Mrs. John Kapel, Mr. in Mrs. Louis Izanec.

Mr. in Mrs. Joe Miheli, Mr. in Mrs. Stanic, Mr. in Mrs. Tony Počakaj, Mr. John Kastelic, Mr. in Mrs. Joe Metlika, Mr. in Mrs. John Terček (Hector Ave.), Mr. in Mrs. John Vehar, Mr. in Mrs. Anton Fidel (Unionville, O.), Mr. in Mrs. Strojín, Mr. in Mrs. Tek, Mr. in Mrs. Mike Valenčič, Mr. in Mrs. John Anzele, Mr. in Mrs. Frank Cerkvenik.

Mr. Louis Rolih, Mr. Joe Tomšič, Mr. in Mrs. Richard Koščak, Mr. in Mrs. Matt Kucar, Mrs. Rose Zadnik, Mrs. Rejc, Mr. in Mrs. Frank Kucar, Miss Anzele, Miss Jenny Skočaj, Mrs. Rose Carič, Mr. in Mrs. Louis Kozel, Mr. John Gerlica, Mr. in Mrs. Anton Zorko, Mr. in Mrs. Bradach, Mr. in Mrs. Jerry Humer.

Iskrena hvala Mr. Louis Kafferlu za lep polnočni govor in čestitke.

Končno naj izraziva najno najprisernejšo zahvalo vsem, ki so pripomogli do slavlja, katerega ne bova nikoli v življenju pozabila. Nikoli ne bova zabila obilnih prijateljev, ki so s svojo iskrenostjo nama napravili najlepši večer veselja — nezabni srebrni jubilej zakonskega življenja.

Dragi in iskreni prijatelji, da vam vsaj delno to povrneva, kar ste nama dobrega storili, vam kliče va: Stotisočera hvala za izkazano veliko naklonjenost, katero bova v prijetnem spominu in hvaležnosti nosila za vedno v srcu.

Mr. Anton in Mrs. Mary Race, 15226 Holmes Ave.

DNEVNE VESTI

Angleški socialistični plemenitaš Snowden umrl

London, 17. maja. Philip Snowden, grof iz Ickornshaw, bivši angleški kanceler in finančni minister, eden največjih voditeljev angleškega delavskega naroda, je včeraj preminul v starosti 72 let. Njegova soproga je bila še včeraj navzoča na kraljevem plesu v Buckingham palači. Lord Snowden je bil znan vodja socialističnega gibanja v Angliji. Bil je bolan zadnjih devet mesecev.

Ženske zahtevajo večji in boljši relief

Washington, 18. maja. Sem je dospela posebna "ženska brigada," obstoječa iz 50 žensk, ki so članice Workers Alliance of America. Ženske so zahtevale od kongresa, da dovoli najmanj \$3.000.000.000 za reliefna dela in za relief sploh za bodoče fiskalno leto. Kot znano je predsednik Roosevelt priporočil samo \$1.500.000.000 za relief za bodoče leto, in še od te vsote nameravajo kongresmani odbiti \$500.000.000.

Sedem delavskih voditeljev aretiranih v Rusiji

Moskva, 18. maja. Vlada naznanja, da je bila prisiljena aretirati sedem delavskih voditeljev, o katerih je prepričana, da podpirajo puntarsko gibanje izobčenega boljševika Trotzkya. Aretirani delavski voditelji so bili zelo priljubljeni v svojih organizacijah in je njih aretacija povzročila veliko nevoljo.

300 milj so delavci zastonj prehodili v Mehiki

Mexico City, 18. maja. V to mesto je dospelo 254 delavcev iz mesta San Luis Potosi. Tam so bili zaposleni v neki tovarni za usnjo in so začeli s štrajkom radi boljših plač. Hodili so peš v 300 milj oddaljeno glavno mesto, da predložijo svoje zahteve delavskemu oddelku vlade. Ko so dospeli v glavno mesto so zvedeli, da je medtem že vlada poravnala štrajk delavcem v prid.

Dohodninski davki se še vedno zvišujejo

Washington, 18. maja. Vlada Zedinjenih držav še ni dobila nobeno leto tekom zadnjih deset toliko denarja od dohodninskega davka kot ga je dobila v letošnjem letu. Nič manj kot 4.666.504 osebe so se priglasile, da so podvržene dohodninskemu davku. To je skoro pol milijona oseb več, ki letos plačujejo dohodninski davek, kot lanskoleto. Pričakuje se, da bodo do 10. decembra, ko zapade zadnji rok plačila za dohodninski davek, dobili v zvezno blagajno skoro \$800.000.000 več od dohodninskega davka kot pa lanskoleto.

MALI OGLASI

Lepe hiše v Euclilu po depresivskih cenah.

Sedaj je čas kupiti, predno se cene dvignejo.

Naj vam razkažemo še danes te poceni hiše:

\$2.500, 6 sob, velik lot, na Cherokee Ave., takoj \$700.

\$3.200, 5 sob, tlakana cesta, takoj \$600.

\$3.600, 6 sob, kot nova, na E. 220th St., takoj \$700.

\$3.900, na E. 224th St. blizu cerkve sv. Kristine, takoj \$800.

\$4.300, za 2 družini, 5 sob vsaka, E. 212th St., takoj \$900.

A. A. Kalish & Co.

595 E. 185th St.

KEnmore 1115. (122)

V najem

se odda stanovanje obstoječe iz petih sob. Garaža na razpolago. Odda se mali, zanesljivi družini. Za pojasnila vprašajte v petek 21. maja točno ob 6. uri zvečer pri Mr. Jelarčiču, 14109 Darwin Ave. (119)

Prodaja

dobro idoča in vpeljana gostilna ob glavni cesti, v sredini slovenske naselbine v Collinwoodu. Z gostilno se prodajo tudi licence za 6% pivo in vino. Za naslov se poizve v uradu tega lista. (117)

Sobo išče

pošten in miren moški, med 62. in 79. cesto, najraje s kuhinjo vred in prost vhod, pri mirni družini, kjer ni drugih stanovalcev. Kdor ima kaj primerne ga naj pusti svoj naslov v uradu tega lista. (117)

Delo dobi

dekle ali ženska, ki ima skušnje. Delo je v restavrantu, 5422 Hamiltan Ave. (117)

Preostalo je še nekaj izvodov poezij

IZ ŽIVLJENJA ZA ŽIVLJENJE

zložil in izdal

IVAN ZUPAN

urednik "Glasila K. S. K. J."

6117 ST. CLAIR AVE. CLEVELAND, OHIO

Cena \$1.00 s poštnino vred.

• Naročite jih sedaj, dokler zaloga ne poide!

LOUIS OBLAK

TRGOVINA S POHISTVOM

Pohištvo in vse potrebščine za dom.

6612 ST. CLAIR AVE. Henderson 2973

Med 6 izvrstnimi pivi se toči tudi

IMPORTIRANO PIVO IZ NEMČIJE

pri

EMERY'S MOTOR BAR

961 ADDISON ROAD

Is Everybody Happy?

Na sliki vidite angleško kraljevo kočijo, v kateri sedita kralj in kraljica, ki se peljeta h kronanju. Stiri pare krasnih belcev vleče kočijo. Človek bi skoro najraje videl te lepe konje.

Slike iz zadnje povodnji v Wheeling, W. Va., ko je reka Ohio prestopila svoje bregove.

J. O. CURWOOD:

Lov na ženo

ROMAN

"Ne zgrešim ga."

Mac Donald je vstal.

"Malo na okoli se pojdem, Johnny."

Nato je bil Aldous dve uri sam. Slutil je, zakaj stari Donald ne more spati in kam je odšel, in predstavljal si ga je se-dečega pred staro kolibico v do-lini, zaliti s svetom zvezd, kako se pogovarja z Janinim duhom. In v teh dveh urah se je pripravil na stvari, ki jih je obetalo bližajoče se jutro.

Ura je bila malone tri, ko se je Mac Donald vrnil: bila je štiri, preden je zbudil Jana, in pet, ko so pozajtrkali in je Mac Donald vstal, da bi se odpravil s svo-jim daljnogledom na goro. Aldous je opazil, da je Jana nekaj minut na samem govorila z njim, in je obenem videl, kako je s svetlimi očmi in željnimi izrazom obličja poslušala starca, ko je on govoril. Ni se začudil, ko ga je silila, naj spremi Mac Donald.

"Dve dvojici oči vidita več od ene, John," mu je prigovarjala. "Zame tu ni nevarnosti — in mi-mo tega vaju lahko vidim, če ne pobegnem ali če se vama ne skrijem." Nekam prisiljeno se je zasmejala. "Jelite, Donald, da ni nevarnosti zame?"

Stari lovec je zmajal z glavo. "Nevarnosti ni, toda — samotno vam bo," je dejal.

Jana je nastavlila svoja lepa usta tesno na Aldousovo uho.

"Rada bi bila malce sama, dragec," je šepnila. Nekaj skriv-nostnega v njenem glasu mu je ubranilo, da ni vprašal, zakaj, in ga je primoralo, da je odšel z Mac Donaldom.

Čez tri četrti ure sta prispela do odraske gore, s katerega sta imela, kakor je bil Mac Donald napovedoval, razgled v dolino in na jarugo, po kateri so bili več-raj popoldne dospeli v ta kraj. Zgodnje megle so še nizko visele na zemljo, ko pa so jele kopneti v solčnih žarkih, se jima je mi-ljo za miljo naglo odgrinjala vsa čudovita panorama. Čim svobod-nejši je postajal razgled, tem očitnejše razočaranje se je zra-calilo na Mac Donaldov obraz. Še pol ure po tem, ko so se megle razgubile, ni niti izprego-ovoril, niti ni odstavil daljnogle-da z oči. Aldous je videl, kako so miljo od njiju trije jeleni pre-šli dolino. Kmalu nato je opazil na travnatem pobočju gibajočo se kosmato stvar, o kateri je ve-del, da mora biti medved. Mol-čal je vse dotlej, ko je stari Don-ald pobesil daljnogled.

"Osem milj daleč vidim po do-lini in nikjer ne opazim žive du-še," je odgovoril Mac Donald na njegovo vprašanje. "Mislim sem, da bodo že tukaj, Johnny!"

Neštetokrat se je Aldous ozrl proti taboru. Dvakrat je zagle-

dal Jano. Zdaj je nameril dal-jnogled v tisto stran. Nikjer je ni bilo videti. Skoro vznemirjen je vrnil daljnogled Mac Donaldu. "Nikjer ne vidim Jane," je rekel.

Mac Donald je pogledal. Pet minut je meril z daljnogledom na tabor. Nato ga je počasi obr-nil proti zapadu in zamolkel vzdik mu je planil iz ust, ko je nagnil daljnogled in se je ozrl na Aldousa.

"Johnny, pravkar je šla v so-tesko! Izginila je v njej baš ti-si mah, ko sem jo ujel v daljno-gled!"

"Šla je — v sotesko!" je pre-strašeno poskočil Aldous. "Mac —"

Mac Donald je vstal in je sto-pil k njemu. Nekaj pomirja-jočega je bilo v hrčecem smehu, ki je prihajal iz globine njegovih prs.

"Prehitela naju je!" se je he-tetal. "Bog in bogme, to deklet-ce nama je kos. Niti slutil nisem, zakaj me je toliko izpraševala o vsem. In sem ji povedal, John-ny, natanko sem ji opisal, kje v soteski je moja votlina — tako natanko, da bi jo težko zgrešil, kdor bi je šel iskat. Vprašala me je, kako daleč je do nje, in sem ji dejal, da je pol ure. Šla je k votlini Johnny — šla je tja!"

Tako govoreč je spravljal svoj dolgi daljnogled. Videč, da Aldous še vedno napeto zre proti soteski, poln začudenja in morda celo strahu, je dodal:

"Bolje bo, da greva za njo. Quade in Rann ne moreta pri-ti preje nego čez dve ali tri ure in dotlej se lahko zdavnaj vrneva." Spet se je zasmejal s svojim čudnim hrčecim smehom. "Ta nama je kos, Johnny, temeljito nama je kos. In pogumna je, ču-dovito pogumna, da se je sama upala tja!"

Aldous bi bil najrajši stekel, a prilagodil se je tehtnemu Mac-Donaldovemu koraku. Sree mu je trepetalo od skrbi. Urno sta se spustila z gore in sta krenila po planoti. Ni se mogel pripra-viti do tega, da bi bil pritrtil Mac Donaldovemu mnenju za-stran Quada in Mortimera Fitz-Huga. Stari gorcec je bil uver-žen, da je drugi del odprave kon-čan. Aldous si je zadal vpraša-nje, ali ne bi bilo mogoče, da sta Quade in Fitz Hugh pred njimi ter lakomno prežita na ugodno priliko. Ugibal je, če nista mor-da zavila bolj na zapad, da bi prišla v dolino s severne strani; toda Mac Donald mu je dokazal neverjetnost take domneve. Za-to je bil Aldous dokaj slabe volje, ko sta hitela za Jano. Pol ure je bila že pred njima, ko sta dospela do ustja soteske. Preden sta ubrala nadaljno polurno pot po divji strugi, ki je delila dve gori drugo od druge, je Mac Donald

pokazal predse in je dejal: "Tam je votlina!" — s takim glasom, kakor da mu je odlegla velika skrb.

Čeprav je bilo do jame še ne-kaj sto yardov, sta vendar že vi-dela vhod. Bila je široka, nizka poklina v severnem pobočju raz-trgane skalne stene in pred njo se je razlivala velika leha belega peska nalik gladini tihe vode ali ogromni preprogi, razprostrti pod brezoblično grmado kame-nja in sprhnelega skrila. Al-dous je takoj zasutil, da je mo-rala biti ta jama kedaj iztok podzemeljske reke. Pesek je po-žiral glas njunih korakov, ko sta stopala proti njej. Ob vhodu v votlino sta se ustavila. Bila je štirideset do petdeset črevljev globoka, visoka pa toliko kakor sobica, ki meri devet črevljev v širino. Notranjost votline je bi-la dokaj svetla. Sredi votline, z obrazom odvrnjena od njiju, je klečala Jana.

Skoro tik do nje sta prišla, preden ju je začula. S prestra-šenim vzvikom je skočila na no-ge; šele zdaj sta Aldous in Mac-Donald videla, kaj je počela. Be-lo peščeno gomilo so obdajali ostanki ograje iz vej, ki jo je na-pravil Mac Donald pred štiride-setimi leti, okoli nje in na njej pa je bila raztresena obilica div-jih aster in temnordečih jacin-t, ki jih je Jana prinesla s planote. Aldous ni rekel ničesar; molče jo je prijel za roko in se je z njo vred zagledal v gomilo. Tedaj so njegove oči uzrle nekaj med cveticami. Z zrenicami sijoci-mi kakor dvojica baršunastih zvezd ga je Jana potegnila za ko-rak bliže; srce mu je vztrepetalo v prsih, ko je videl, kaj je bilo. Na grobu je ležala knjiga, odpr-ta pri sredi in obrnjena s hrb-tom navzgor. Bila je stara in ta-ko preperela, kakor da čaka le najrahljšega dotika človeških prstov, pa bi se razsula v prah. Janin glas je bil tih in poln bo-ječega spoštovanja.

"To je bila njena biblija, John!"

Ko se je okrenil, je videl, da je Donald odšel k izhodu votline in da gleda proti goram.

"To je bila njena biblija," je ponovila Jana za njegovim hrb-tom.

V tem se je Mac Donald obrnil k njima; Aldous in Jana sta opa-zila na njegovem obličju izraz, ki se je zdel v tem domu smrti nekam čuden, skoro neprimeren. Stopila sta k njemu.

Mac Donald se je spet obrnil. Prislunil je in pritegnil dih. Nato je rekel, še vedno obrnjen proti goram in dolini:

"Lahko da se motim, Johnny — a zdi se mi, da sem slišal strel iz puške!"

Prisluškovali so celo minuto.

"Slišalo se je kakor od onod," je dejal Mac Donald, kačoč pro-ti jugu. "Mislim, Johnny, da bo najbolje, ako se vrnemo v ta-bor."

(Dalje prihodnjič.)

Oglašji v "Ameriški Do-movini" imajo vedno do-ber uspeh.

Mrs. Carl R. Gray iz Omaha, Neb. je bila izbrala za "ameriško mater 1937."

Imenik raznih društev

SAMOSTOJNO PODPORNO DRUŠTVO DOSLUŽENCEV

Predsednik Jos. Lozar, podpredsednik Louis Zakrajšek, tajnik John Kikol, 19012 Mohawk Ave., Tel. KENmore 0046-W; blagajnik Jos. Marković, zapisnikar Frank Kuhar. Nad-zorniki: Frank Kuhar, Martin Ko-stanjšek, Jakob Branišelj; zastavono-ša Martin Kostanjšek. Zdravniki: dr. Kern, dr. Perme, dr. Oman. Zastopnik kluba društev SND Frank Virant, zastopnik društev fare sv. Vida Mike Klemenčič.

Društvo Doslužencev je na dobri finančni podlagi: plačuje \$7.00 teden-ske bolniške podpore in priredi časten pogreb za umrlim bratom. Rojaki od 16. do 45. leta se vabijo k pristopu. Društvo zbiruje vsako 4. nedeljo v me-secu v sobi št. 1, staro poslopje S. N. Doma.

DRUŠTVO CARNIOLA HIVE.

ST. 493. T. M.

Commander Jennie Dolenc, past commander Mary Bolta, lieutenant commander Frances Kebe, record keeper Frances Zugel, 6308 Carl Ave.; bolniška tajnica in zapisničarka Julia Brezovar, 1173 E. 60th St.; chaplain Magdalene Kremzar, Mistress of Arms Paulina Zigmant, sergeant Mary Mahne, sentinel Mary Schmidt. Zastopnice za Klub društev SND: Julia Brezovar in Frances Kebe, zastopnice za združena društva fare sv. Vida: Julia Brezovar in Frances Kebe. Nad-zornice: Ana Boldan, Mary Tisovec in Mary Gačnik. Seje se vršijo vsako prvo sredo v mesecu v S. N. Domu, soba št. 1. Društvena zdravilnica: dr. F. J. Kern in dr. M. F. Oman.

SLOVENSKO SAMOSTOJNO PODPORNO DRUŠTVO LOZKA DOLINA

Predsednik Frank Baraga, 1102 E. 64th St.; podpredsednik Frank Nelc, tajnik John Znidaršič, 6617 Schaeffer Ave.; blagajnik in zapisnikar Frank Truden. Računski nadzorniki: John Sterle, Louis Koren, John Mlakar. Za sprejem novih članov so določeni vsi slovenski zdravniki. Društvo zbiruje vsako 4. soboto v mesecu v S. N. Domu, št. 4, staro poslopje. Plačuje \$200.00 posmrtnine in \$7.00 tedenske bolniške podpore. Asement znaša \$1.07 na mesec. Sprejema se nove članke od 16. do 45. leta s prostro pristopnino in bolniško preiskavo.

SKUPNA DRUŠTVA FARE SV. VIDA

Predsednik John Melle, 6806 Bonna Ave.; podpredsednica Miss Mary Le-vec, finančni tajnik Rudolph Ottoni-car Jr., 1110 E. 68th St.; zapisnikar Lawrence Bandi, blagajnik Frank Bo-gović. Nadzorniki: Anthony J. For-tuna, Frank Skerl in Mary Salamon.

Prodaja se

rabljena FRIGIDAIRE LEDE-

NICA za samo \$59.50

NORWOOD APPLIANCE & FURNITURE CO.

6104 St. Clair Ave.

ENDICOTT 3634

WOLFF HEATING CO.

GREJNI INŽENIRJI
GORAK ZRAK, PARA, VROČA VODA, AIR CONDITIONING

Popravljalni deli za vseh vrst boilerje in furnace

DO 3 LETA ZA PLAČANJE

Postavite si grelni sistem in začnite plačevati v septembru

Vprašajte za Stefan Robash, naš zastopnik

715 East 103rd Street GLENNVILLE 9218

Vabijo se tudi naročniki izven mesta

Razpis službe

Direktorij Slov. Narodnega Doma na St. Clair Ave. razpisuje službo oskrbnika SND. Prosilec mora biti zmožen vsaj deloma angleškega jezika, nadalje mora biti zmožen narediti vsa manjša popravila okoli poslopja.

Vpoštevalo se bo prošnje prosilcev, ki so delničarji S. N. Doma.

Prosilec lahko dobi spisana pravila, katere si pre-čita, da se seznani kakšne delovne dolžnosti ima oskrbnik v S. N. Domu.

Vse prošnje morajo biti poslame pismenim potom v urad SND, 6409 St. Clair Ave., najkasneje do 30. maja, 1937.

DIREKTORIJS S. N. DOMA

UČITE SE ANGLEŠČINE

iz Dr. Kernovega

ANGLEŠKO-SLOVENSKEGA BERILA
"ENGLISH-SLOVENE READER"

kateremu je znižana cena \$2.00
in stane samo:

Naročila sprejema

KNJIGARNA JOSEPH GRDINA
6121 St. Clair Ave. — Cleveland, O.

ZAHVALA IN OBVESTILO

Globoko užaloščeni in potrtega srca naznanja-mo vsem sorodnikom, znancom in prijateljem tužno vest, da je kruta smrt iztrgala iz naše srede ter nas je za vedno zapustila naša ljubljena soproga, mama, hči in sestra

Mary Slabe

ROJENA KALISTER

po dolgi in mučni boleznii še v mladostni dobi njene-ga življenja. Rojena je bila 4. junija 1900 v Kočah pri Slavini. V Ameriko je prišla leta 1914 s svojimi starši in je umrla 27. marca 1937. Pokopana je bila po katoliških obredih iz Zeletovega zavoda v cerkev sv. Vida in na Calvary pokopališče, kjer smo izročili njeno truplo materi zemlji.

Naj nam bo dovoljeno, da moramo v tihi in brezmejni žalosti poklicati v spomin vsa dobra in samaritanska dela, ki so jih storili za nas naši svoj-ci, prijatelji in znanci.

V naši mučni srčni bolesti in žalosti so njih do-bra dela in mehke in tolažilne besede utešile in hla-dile brezmejno in bridko bolest naših razbolelih src. Vsi, ki ste nam bili v prijateljsko pomoč, vsi, ki ste počastili spomin naše ljubljene soproge, mame, hčerke in sestre, vsi, ki ste jo spremili k trajnemu počitku, vsem, ki ste v vaših željah, mislih, besedah in delu sočustvovali z nami, vam vsem najiskrenejša in srčna zahvala.

Najlepša hvala vsem, ki so položili tako kras-nega cvetja ob krsti pokojne in so sledeči: Družina Anton Kalister starši, brat in sestre, družina Louis Bostnar, družina Frank Rožič, družina John Slabe iz Sharon, Pa., družina Frank Slabe, družina Matt Slabe, Struthers, Ohio, družina Ignac Slabe, družina Frank Žagar, Mr. in Mrs. John Simčič, Mr. in Mrs. Frank Ipavec, družina Mike Ipavec, družina Jack Selan, družina Vincent Auletta, družina Carl Aulet-ta, Mr. in Mrs. Joe Anelli, Mr. in Mrs. Anton Au-letta, družina Anton Aucin, družina Joe Zele in si-novi, družina Matt Poženel, Mr. in Mrs. John Me-lavec, družina Martin Zupančič, International Steel Equipment Co., Goodman's Beauty Salon, družina Cabot, Mrs. Josephine Krečič, Richman delavci, Cleveland Club delavci, Mrs. Julia Makše, SSPZ št. 20, sv. Ana št. 4 SDZ, Richman Bros. Co.

Najlepša hvala vsem, ki so darovali za sv. maše za pokojno. Najlepša hvala vsem, ki so darovali proste automobile in se udeležili pogreba. Hvala pogrebem, ki so nosili krsto.

Najlepša hvala sestri Ani, ki je prišla iz Bo-stona, Mass. in se udeležila pogreba.

Najlepša hvala predsednici društva sv. Ane, Mrs. Juliji Brezovar in Mr. Kristu Stokelnu, pred-sedniku društva Lunder Adamič za ganljive na-grobne besede.

Najlepša hvala Mr. Joe Zeletu in Sinovi za vso postrežbo in uslugo ter tako lepo urejen pogreb.

Tebi pa, ljubljena soproga in mamica, kličemo: počivaj v miru in naj Ti bo lahka ameriška zemlja. Solze so v naših očeh in žalost v naših srcih, saj smo izgubili Tebe, ki si nam bila zvesta žena in lju-beča, skrbna mati. Spominjali se Te bomo z lju-beznijo, dokler se ne snidemo enkrat na kraju več-nega miru in blaženstva.

Žalujoči ostali:

Jernej Slabe, soprog; Mary Auletta, hči;

Pauline, Rose in Edward, hčere in sin; Carl

Auletta, zet; Carol Marie Auletta, vnuki-

nja; Anton in Mary Kalister, starši; An-

tonia Bostnar, sestra; Annie Vasello, se-

stra; Frances Shimko, sestra; Josephine,

Elsie, Jennie, Louise in Frank Kalister, brat

in sestre.

Cleveland, Ohio, 19. maja, 1937.

PREČITAJTE in TAKOJ SPOROČITE

svoje ime, naslov, poklic in tel. št.

DA TUDI VAŠE IME UVRSTI KLASIFICIRANI

ISCEJO SE POVERJENCI za nabiranje podatkov v vsaki koloniji. Dostojen zasluge ob malem trudu za zane-sljivo, inteligentno in poznano osebo. PIŠITE!

NARODNI ADRESAR AMERIŠKIH HRVATOV-SLOVENCEV-ROBOV

156 Fifth Ave. IVAN Mladinec Urednik New York, N.Y.